

نسبت امیرالمومنین(ع) با سوره توحید چیست؟/ شباهت امام علی(ع) و مسیح

سیدمجتبی حسینی ضمن بیان شباهت علی(ع) با قرآن تصریح کرد: قرآن می‌فرماید اگر این قرآن بر کوه نازل می‌شد کوه را تکه‌پاره می‌کرد. حضرت علی(ع) هم در روایتی می‌فرماید «لَوْ أُحْتَبِي جَبَلٌ لَتَهَاقَتْ» اگر کوه محبت مرا پیدا می‌کرد تکه‌پاره می‌شد.

سیدمجتبی حسینی ضمن بیان شباهت علی(ع) با قرآن تصریح کرد: قرآن می‌فرماید اگر این قرآن بر کوه نازل می‌شد کوه را تکه‌پاره می‌کرد. حضرت علی(ع) هم در روایتی می‌فرماید «لَوْ أُحْتَبِي جَبَلٌ لَتَهَاقَتْ» اگر کوه محبت مرا پیدا می‌کرد تکه‌پاره می‌شد.

به گزارش ایکن، مراسم سخنرانی به مناسبت ولادت امیرالمومنین(ع) شب گذشته بیست و چهارم بهمن ماه با سخنرانی سیدمجتبی حسینی برگزار شد.

حسینی در این جلسه به تبیین آیه ۱۵۷ سوره اعراف پرداخت. گزیده متن جلسه را در ادامه می‌خوانید؛

«الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ؛ همانان که از این فرستاده پیامبر درس نخوانده که [نام] او را نزد خود در تورات و انجیل نوشته می‌رساند؛ پیروی می‌کنند [همان پیامبری که] آنان را به کار پسندیده فرمان می‌دهد و از کار ناپسند باز می‌دارد و برای آنان چیزهای پاکیزه را حلال و چیزهای ناپاک را بر ایشان حرام می‌رساند؛ گرداند و از [دوش] آنان قید و بندهایی را که بر ایشان بوده است برمی‌دارد پس کسانی که به او ایمان آوردند و بزرگش داشتند و یاریش کردند و نوری را که با او نازل شده است پیروی کردند آنان همان رستگارانند.»

آیه می‌فرماید: «فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ». در تفسیر «دُرِّ الْمُنْتَوَر» سیوطی گفته هر جا در قرآن «الَّذِينَ آمَنُوا» آمده است در صدرش علی بن ابی طالب(ع) است. بعد می‌فرماید: «وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ» آن نوری که همراه پیامبر(ص) نازل شد چه بود؟ یک مصداقش قرآنی است که بر پیامبر(ص) نازل شد. در روایتی هم آمده است آن نور علی بن ابی طالب(ع) است. پس همراه پیامبر(ص) یک نور نازل شده است که هر کس از آن پیروی کند «أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ».

یگانگی قرآن با علی(ع)

واقعیت قضیه این است که قرآن و علی بن ابی طالب(ع) یک چیز است. خداوند یک حقیقتی را در عالم بالا فرار داده است، این حقیقت در هر فضایی قرار می‌گیرد قیافه آن فضا یک چیز متفاوت با دیگری است. وقتی آن نور در فضای کلمات معمولی قرار می‌گیرد به آن قرآن می‌گوییم، وقتی در فضای اجسام آدم‌ها قرار می‌گیرد علی بن ابی طالب(ع) است. هرچه اینها لایه‌های این عالم را طی کنند و بالا بروند، به هم نزدیک تر می‌شوند تا آنجا که یکی می‌شوند: «وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْتَا لَعَلِيَّ حَكِيمٌ». فردی از یکی از ائمه(ع) سوال کرد در قرآن اشاره ای به امیرالمومنین(ع) داریم؟ امام فرمود بله، در سوره حمد. آن شخص گفت کجای سوره حمد به امام علی(ع) اشاره دارد؟ حضرت می‌فرماید از آن جهت که نام سوره حمد «ام الكتاب» است. «ام الكتاب» را باز کنید سوره حمد می‌شود، سوره حمد را باز کنید کل قرآن می‌شود. رابطه قرآن و علی(ع) اینطوری است و یک یگانگی در عالم بالا برقرار است. وقتی در عالم پایین می‌آید قیافه و شکل آن عالم را می‌گیرد.

امیرالمومنین(ع) و قرآن با هم یک انس وجودی دارند. سوره توحید ویژه ترین سوره است چون به مهمترین بحث یعنی توحید می‌پردازد. در روایت آمده است کسی سه مرتبه سوره توحید را بخواند ثواب ختم قرآن را می‌برد. پیامبر(ص) فرمود مثل تو مثل سوره توحید است. اگر کسی یک سوم سوره توحید را بخواند ثواب یک سوم ختم قرآن را دارد، اگر دو مرتبه بخواند، ثواب دوسوم ختم قرآن را می‌برد و اگر سه مرتبه بخواند ثواب ختم کل قرآن را می‌برد. همینطور اگر کسی با قلبش تو را دوست داشته باشد یک سوم ایمانش کامل است. کسی که با قلب و زبانش تو را دوست داشته باشد دوسوم ایمان کامل است، کسی که با قلب و زبان و عملش تو را دوست داشته باشد ایمانش کامل است. این یکی از تقارن‌های علی(ع) با قرآن است.

محبت علی(ع) برای ما جواز کسب است

قرآن می‌فرماید: «لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ». اگر این قرآن را بر کوه نازل می‌کردیم آن را می‌دید که از خشیت الهی پودر شده است. جالب است که ما قرآن را می‌خوانیم و هیچ اثری بر ما نمی‌گذارد و راحت به قرآن قسم دروغ می‌خوریم. چرا ما هیچ چیزمان نمی‌شود؟ اگر قرآن، قرآن است باید بر انسان اثر بگذارد. اهل بیت(ع) خاص ترین

لحظاتی بود که قرآن می خواندند. امام صادق(ع) فرمود گاهی اوقات که قرآن می خوانم احساس می کنم خداوند دارد با من صحبت می کند. قرآن آنقدر اهمیت دارد که خط نوشته کاغذش هم احترام دارد. خلاصه این آیه می فرماید قرآن بر کوه نازل می شد کوه را تکه پاره می کرد. حضرت علی(ع) در روایتی می فرماید «لَوْ أَحَبَّنِي جَبَلٌ لَتَهَاقَتْ» اگر کوه محبت مرا پیدا می کرد تکه پاره می شد. محبت علی(ع) برای ما جواز کسب است. بالاخره محبت علی(ع) را داشته باشی باید فرق بکنی. شباهت علی(ع) با مسیح

قرآن در مورد حضرت مسیح می فرماید: «إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ». پیامبر(ص) فرمود تو با مسیح چند وجه شباهت داری. یکی از آنها این است که یک عده با مسیح خیلی بد بودند، یک عده زیادی خوب بودند. آنها که بد بودند یهودیانی بودند که می خواستند او را بکشند. از آن طرف یک عده او را خدا دانستند. این شباهت تو با مسیح است. یکی دیگر از شباهت های حضرت امیر(ع) با مسیح این است که پیامبر(ص) فرمود اگر نبود چالشی که در مسیحیان اتفاق افتاد در مورد تو حرف هایی می زدیم که از جایی رد نشوی مگر اینکه خاک پایت را برای شفا و عبادت بردارند. تازه پیامبر(ص) هیچ چیز نگفت و اینطوری شد. نگفت و وقتی به شافعی گفتند در وصف علی(ع) چیزی بگو، گفت: «فیل لی قل فی علی مدحاً مدحه یخمد ناراً مؤصدة قلت لا أقدّر فی مدح امرئ ضلّ ذو اللبّ إلی أن عبده». بیت اول یعنی مدح علی(ع) آتش را خاموش می کند. ما آتش نگرفتیم که مدح علی(ع) خاموشمان کند. بیت دوم یعنی من درباره علی(ع) چه بگویم، هر صاحب عقلی آن قدر محو علی می شود تا او را عبادت کند.